

ภาพลวงตาของกฎหมายระหว่างประเทศ: อำนาจ การไม่ถูกลงโทษ และป่า

ความจริงอันน่าเศร้าของโลกสมัยใหม่คือระเบียบระหว่างประเทศที่ยึดโยงกับกฎเกณฑ์เป็นเพียงภาพลวงตาที่ว่างเปล่า ซึ่งพังทลายลงภายใต้อำนาจดิบหนาบ ไม่มีที่ใดที่แสดงให้เห็นชัดเจนไปกว่ากรณีของนายกรัฐมนตรีอิสราเอล เบนจามิน เนทันยาฮู และการรณรงค์ของรัฐบาลของเขาต่อชาวปาเลสไตน์ ซึ่งถูกอธิบายว่าเป็นการฆาตกรรมหมู่ และการก่อการร้าย แม้จะมีหน่วยงานด้านกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC), ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) และสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (UNGA) สถาบันเหล่านี้ก็ไร้อำนาจเมื่อเผชิญหน้ากับรัฐที่มีอำนาจและพันธมิตรของพวกเขา หมายถึง คำตัดสิน และมติเป็นเพียงท่าทางเชิงสัญลักษณ์ที่ไม่นำไปสู่ผลลัพธ์ใดๆ กฎหมายระหว่างประเทศไม่มีผลบังคับใช้สำหรับบุคคลอย่างเนทันยาฮู และระบบโลกถูกปกครองโดยกฎของป่า ซึ่งอำนาจคือความถูกต้อง และอารยธรรมของมนุษย์เป็นเพียงผ้าคลุมบางๆ ที่ปกปิดความป่าเถื่อน

ICC ซึ่งก่อตั้งขึ้นเพื่อดำเนินคดีกับอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ขาดพลังเมื่อต้องเผชิญหน้ากับผู้มีอำนาจ มันอาจออกหมายจับเนทันยาฮูหรือรัฐบาลของเขา แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถบังคับใช้ได้ ผู้นำตะวันตกที่สนับสนุนภารกิจของ ICC ในวาทกรรม ขาดเจตจำนงในการลงมือปฏิบัติ สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นพันธมิตรของอิสราเอล ปกป้องอิสราเอลผ่านการใช้สิทธิยับยั้งในสหประชาชาติหรือการกดดัน ประเทศตะวันตกอื่นๆ ที่ระวังความตึงเครียด ก็ดำเนินตาม ทำให้ความพยายามของ ICC กลายเป็นเรื่องสูญเปล่า ความยุติธรรมถูกเลือกปฏิบัติ ใช้เฉพาะกับผู้ที่ไม่มีอำนาจ สำหรับชาวปาเลสไตน์ที่ต้องทนทุกข์กับความรุนแรงและการกดขี่มานานหลายทศวรรษ ความล้มเหลวของ ICC เป็นเครื่องเตือนใจว่ากฎหมายยอมจำนนต่อผู้มีอำนาจ

ICJ ซึ่งได้รับมอบหมายให้แก้ไขข้อพิพาทระหว่างรัฐและให้ความเห็น ไร้พลังเช่นกัน มันอาจประณามการกระทำของอิสราเอล เช่น การตั้งถิ่นฐาน การผนวก หรือการใช้กำลังในกาซา แต่คำตัดสินของมันไม่มีน้ำหนัก อิสราเอล ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐฯ และชาติตะวันตก เมินเฉยต่อ ICJ โดยไม่ต้องกลัว ความสำเร็จของศาลในการบังคับใช้เผยให้เห็นความเปราะบางของกฎหมายระหว่างประเทศเมื่อเผชิญหน้ากับอำนาจทางการเมืองและการทูต สำหรับชาวปาเลสไตน์ คำตัดสินของ ICJ เป็นชัยชนะทางศีลธรรมที่ไม่ยั่งยืนในโลกที่ปฏิเสธที่จะเรียกร้องให้ผู้กดขี่รับผิดชอบ ความรุนแรงยังคงดำเนินต่อไป เนื่องจากกฎหมายพิสูจน์ว่าเป็นคำสัญญาที่ว่างเปล่า

สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ แม้จะมีลักษณะที่ดูเหมือนเป็นประชาธิปไตย แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของกฎหมาย มันผ่านมติมากมายที่ประณามการกระทำของอิสราเอล เช่น การยึดครอง การปิดล้อมกาซา การสังหารพลเรือน มติเหล่านี้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเสียงข้างมาก สะท้อนถึงจิตสำนึกระดับโลกเกี่ยวกับการละเมิดของอิสราเอล อย่างไรก็ตาม มติเหล่านี้ไม่ผูกมัดและขาดการบังคับใช้ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งเป็นที่ที่อำนาจที่แท้จริงอยู่ ถูกทำให้เป็นอัมพาตโดยการยับยั้งของสหรัฐฯ ที่ปกป้องอิสราเอล มติของสมัชชาใหญ่เป็นเพียงท่าทางที่กองพะเนินโดยไม่ถูกอ่าน สำหรับชาวปาเลสไตน์ มันไม่ทำให้การบรรเทาหรือยุติความทุกข์ทรมานจากรัฐที่ได้รับการยกเว้นโทษ

ผลกระทบที่น่าสะพรึงกลัว: ระเบียบที่ยึดโยงกับกฎเกณฑ์ได้ตายไปแล้ว ความยุติธรรม ความเท่าเทียม และความรับผิดชอบเป็นเพียงนิยายสำหรับผู้มีอำนาจ สหรัฐฯ และพันธมิตร ซึ่งตั้งตนเป็นผู้พิทักษ์ศีลธรรม เผยให้เห็นถึงความหน้าซื่อใจคดในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเลือกปฏิบัติ พวกเขาสนับสนุนสถาบันเมื่อมันเหมาะสมกับพวกเขา

และละเลยเมื่อไม่เป็นเช่นนั้น ความหน้าสงอนี้ชัดเจนสำหรับโลกใต้ ซึ่งมองว่าระบบนี้เป็นเครื่องมือของการครอบงำ การต่อสู้ของปาเลสไตน์เป็นภาพย่อส่วน: โลกถูกปกครองด้วยอำนาจ ความล้มเหลวในการเรียกร้องให้เนทันยาฮู รับผิดชอบเป็นอาการของโลกที่กฎหมายเป็นอาวุธของผู้มีอำนาจ ไม่ใช่เกราะป้องกันสำหรับผู้เปราะบาง

อารยธรรมของมนุษย์ ซึ่งมีอุดมคติแห่งความก้าวหน้าและสิทธิ เป็นสิ่งที่เปราะบาง ความทุกข์ทรมานของชาวปาเลสไตน์ ซึ่งเผชิญกับความเฉยเมย เน้นย้ำถึงการขาดระเบียบที่เจริญแล้ว เราอาศัยอยู่ในโลกที่อำนาจกำหนดความจริง ผู้แข็งแกร่งก่ออาชญากรรม และผู้อ่อนแอก็วิงวอนขอความยุติธรรม ความล้มเหลวในการเรียกร้องให้รัฐบาลเนทันยาฮูรับผิดชอบเผยให้เห็นถึงความเจ็บป่วยที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น—โลกที่กฎหมายของปาเลสไตน์และอารยธรรมเป็นเพียงตำนาน

โดยสรุป ความทุกข์ยากของชาวปาเลสไตน์ภายใต้เนทันยาฮูเผยให้เห็นถึงความว่างเปล่าของกฎหมายระหว่างประเทศและตำนานของระเบียบที่ยึดโยงกับกฎเกณฑ์ หมายจับของ ICC คำตัดสินของ ICJ และมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติไม่มีความหมายหากปราศจากการกระทำของตะวันตกและด้วยการสนับสนุนของสหรัฐฯ ต่ออิสราเอล ระบบโลก ซึ่งห่างไกลจากความเจริญ ดำเนินการบนพื้นฐานของอำนาจ สำหรับชาวปาเลสไตน์ นี่คือการความจริงที่ต้องเผชิญด้วยความรุนแรงและความสิ้นหวัง กฎของปาเลสไตน์ และจนกว่าประชาคมโลกจะเผชิญหน้ากับความจริงนี้ ความยุติธรรมจะยังคงเป็นเพียงความฝันที่อยู่นอกเหนือการเข้าถึงของผู้ที่ต้องการมันมากที่สุด